

— Сын селяніна. Бацькі прывучылі працаваць на сельскай гаспадарцы са маленства, як часам кажуць, з пільнак. Некалі гадзі па-свайму кару: і сваю, і чужую, ды і най-малі. Араў пашню, касіў, севіў, жаў-збожжа, збіраў каласы, капаў буль-бу, працаваў на агародзе, капаў торф. Было 10 душ у сям'і. 5 га зямлі. Усё рабілі самі і ў час. Ніхто не вучыў селяніна, што севць, дзе сев-ць і калі севць, як збіраць. Ён сам ведаў. Ніколі і нічога не змавала. У надзёлю і святочныя дні не рабілі на полі. Жылі са сваёй мазаля. Ха-дзілі і ў заробкі: рабіць у таго, хто ўжо сам не мог усе зрабіць, таму і най-маў. Працавалі ад цяма да цяма.

Цяпер не магу раўнадушна гля-дзець на поле, якое пустэе. Дзе многа пустой зямлі, дзе поле арава-вана не па-гаспадарску. Душа баліць. Зямля павінна радзіць і кар-міць людзей. Нама патрэбы вёсці спрэчку: прадаваць зямлю ці не прадаваць. Гэта ўсё пытанне. Вёска старая. Ніхто не хоча браць зямлю і перавышчы кошт аснаноўных ў-ах вытворчасці. «Звязда» № 47-49, 04.03.98 г., стар. 3. Перавод-зчы на эканамічным мове, сталі банкротамі (не любіў я гэтага сло-ва, хаця гэтым нікому не слома-важ). Ёсць выдатныя гаспадаркі, высока ўраджаі, добрая арганіза-цыя працы, усе коштарады і дыс-цыпліна, прадаўні задоволены. І гаспадаркі не забяваюць.

Хачу звярнуць увагу на тое, аб чым штодзень ніхто не піша і не га-ворыць. У 1961 годзе адбылася ад-мена прыгоннага права. Памешчы-прадаваў зямлю селяніну (мужыку, як тады часта гаварылі), каб той на працягу 49 гадоў выплаціў за яе грошы. Гэта значыць да 1910 года. Калі той да гэтага часу не заплаціў за сваю зямлю, то было дарэмна. Зямля стала ўласнасцю селяніна на вечныя. Маюцца дзесяці архівы та-го часу. Ёсць і нашчадкі тых, хто купіў зямельны надзел. Тох і з іх хо-ча, то някой едзе ў вёску, калі тх не жыве, бірае той падзел і працуе. Пад строгім кантролем дзяржавы. Добра і паспяхова працуе, сам жы-

Цяпер стала модна і на дзяржаўным узроўні, і ў цэ-лым у грамадстве, вёсці дыскусію-спрэчку, каму па-вінна належаць зямля, гэтае асноўнае багацце краі-ны. Ад таго, хто будзе гаспадаром зямлі, залежыць будучае краіны. І які гэта будзе гаспадар, руплівец, сапраўдны працаўнік, сумленны чалавек... ці толькі аматар размоў.

погляд

Няўжо мы горшыя за бразільскага фермера з фільма «Ракавая спадчына»?

ве нармальна, прадаць лішні прадук-таў дзяржаве ці на рынку. Атрымлі-ваецца ўзаемная выгада. Няма гэта-га. Не ўмею калі працаваць на зямлі, то дзяржава забірае ад яго зямлю на законных падставах.

Па сённяшніх законах, калас-нік ці саўгаснік, тых, хто жывуць на вёсках, маюць права браць зямлі да 1 га і апрацоўваць. Рэдка хто гэта робіць. А та бяруць сотак 20, 30 ці больш пад бульбу ці ячмень. І ўсё! А пры хаце маюць агарод. Хапае сабе бульбы і агародніны, жыццёе — бульбы. Дзяржава не мае клопату, каб гэтых людзей за-бясцечыць ... прадуктамі.

Ніхто ў нас не будзе прадаваць зямлю людзям з ішай дзяржавы, дый не трэба бяцця, што хтосці з замежжа і купіць нашу зямлю, а мы будзем на яго працаваць. На-ша праця не дапусціць. У нас ёсць свой гаспадар сваей зямлі — беларускі народ.

Ужо надасцілі спрэчку ў прэ-се, па радыё, тэлебачанні, у наро-дзе па актуальнаму пытанню: быць

ці не быць калгасам і саўгасам. Хо-ча ці гэтага ці не хоча, але калас-нік і саўгаснік будучы існаваць, хаця ў хуткім будучым далёка не ўсё. Вось што сцвярджае наш міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Іван Пятровіч Шакола: «Ёсць кал-гасы і дзяржаўныя, якія да-каці сваё даўгі да таго, што яны ўжо перавышчы кошт аснаноўных ў-ах вытворчасці». «Звязда» № 47-49, 04.03.98 г., стар. 3. Перавод-зчы на эканамічным мове, сталі банкротамі (не любіў я гэтага сло-ва, хаця гэтым нікому не слома-важ). Ёсць выдатныя гаспадаркі, высока ўраджаі, добрая арганіза-цыя працы, усе коштарады і дыс-цыпліна, прадаўні задоволены. І гаспадаркі не забяваюць.

Кірую калгасам і саўгасам са-праўдны кіраўнік, сапраўдны гаспа-дар, служыць прыкладам для сваіх работнікаў ва ўсім і заўсёды. Ён мае права маральна патраба-ваць ад сваіх падначаленых сум-леннай працы, якаснай, дысцыплі-най працы і прыкладных паводзінаў.

На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

СИТУАЦЫЯ

«ДАРОГІ БЕЛАРУСІ»: праграма на мяжы зрыву?

Так атрымалася, што прабле-мы вясковых дарог у нас ледзь не па традыцыі адносяць да ка-тэгорыі вечных. І хаця бёз пэў-нага перабывання ў дадзеным выпадку не абыходзіцца таксама, сёння рэалізі ўсё ж падаюцца та-кімі: з 24 тысяч сельскіх населе-ных пунктаў амаль 13 тысяч не маюць пад'езду да тат званых дарог агульнага карыстання. Га-ворка фактычна аб тым, што амаль паловіна жыхароў вёскі маюць сезонную, у залежнасці ад умоў надвор'я, сувязь са «знешнім светам».

Праграма «Дарогі Беларусі», што была зацверджана летась, прадуг-леджае апрацоўку ішай раёнаў і тэ-рыторыяў 24 тысяч кіламетраў і-снаноў сеткі ўнутрыгаспадарчых даро-г, якія да 2005 года плануецца цалкам перавесці ў дарогі агульна-га карыстання. Апошняе можна лі-чыць крокам вышымым. Варта на-гадаць, што, паводле распрацоўка-най ішмай гадзі практыкі, унутрыгас-падарчыя дарогі былі «замкаванымі» непасрэдна за калгасамі і саўгаса-мі, якія адначасова бралі на себе функцыю іх будаўніцтва, рамонту і ўтрымання. Аднак і ў лепшыя часы падобны падыход меў хутчэй декла-ратыўны характар. Сёння дастатко-ва сказаць хіба тое, што кошт буд-аўніцтва кіламетра дарогі з цвёр-дым пакрыццём вагаецца ў межах 1-1,2 млрд. рублёў.

Словам, з улікам рэальнай сітуа-цыі было прынята рашэнне ўключыць унутрыгаспадарчыя дарогі ў сістэму дарог агульнага карыстання, якія знаходзяцца на балансе дарожна-эксплуатацыйных арганізацый і фі-нансуюцца за кошт дарожных фон-даў. Аднак тут пачынаецца самае ч-кавае. Згодна з папярэднімі разлі-камі, пакуль з вызначаных крыніц за-беспячэнасць праграмы «Дарогі Бе-ларусі» фінансавымі рэсурсамі па рэспубліканскіх дарогам складае ўсё-го 42, а па дарогам мясцовага і рэ-спубліканскага значэння — 32 пра-цэнты ад патрэбнага, прычым большыя аб'ёмы дарожных фондаў прапана-ваны не ў стане. Па сутнасці ўжо за-раз можна канстатаваць, што пра-грама апынулася на мяжы зрыву. Раз-ам з тым становішча выглядае да-волі дзіўна.

Як вядома, большасць ішварш-ніх унутрыгаспадарчых дарог мае шырыню ад 3 да 6 метраў, у той час як найменшыя з вызначаных стандар-таў шырыні для дарог агульнага ка-рыстання — 14 м. Кажучы працей, новыя дарогі павінны заняць «ішнія метры», за якія, паводле ўрадавай пастановы «Аб кампенсацыі страт сельскагаспадарчай вытворчасці», дазваляецца плаціць немалыя грошы. Калі больш хакраціна, сума гэтай кампенсацыі даходзіць да 50 пра-цэнтаў агульнага кошту будаўніцтва да-рогі, і, як вынік, магчымасці буда-ўніцтва змяшчаюцца вельмі ўдзя.

Парадокс? Не першы выпадак, так. Разам з тым у Камітэта па зямель-ных рэсурсах, які зараз катэгоры-на выказваецца супраць вывален-ня дарогабудунайкоў ад саабеаблі-вых кампенсацыйных затрат, ёсць свае, не менш важкія, аргументы. Так, паводле прыкладных падлікаў, з 9,3 млн. га сельгасугоддзяў, якімі валодае краіна, амаль 550 тыс. га схільныя да эрозіі, 103 тыс. га за-балоўленыя, 80 тыс. га зараслі хмызня-ком, 547 тыс. га засмечана камяня-мі. Каб вярнуць гэтую нудобуду ў абарот, патрабуюцца вялікія срэды. Аднак справа ў тым, што аснаноў-ную частку грошай на паліянне зям-ельні даюць якраз... кампенсацый-ныя выплаты за выкарыстанне пло-шчаў, у тым ліку і выкарыстанне пад дарогі. Копа, такім чынам, замка-ваецца. Праблема ж быццам сапраў-ды «павісае» ў паветры.

Нама сумняенняў, што адказва-ць на пытанне, што ў рэшце рэшт сёння больш важнае для вёскі (дарогі або аднаўленне зямель), адназначна нельга. І ў першым і ў другім выпад-ку аргументаў набіраецца больш чым дастаткова. Таму ў сітуацыі, якая склалася зараз, пакуль відавочна ад-но — патрэбна кампрэміснае раше-нне. Толькі васьмі ці атрымаецца гэты кампрэміс?

Сяргей ГРМБ.

ІНТЭРВ'Ю З ПІСЬМАМІ У РУКАХ

Георгій КУЗНЯЦОЎ:

«ПРАВА НА ВАЛОДАННЕ ЗЯМЛЁЙ МАЕ ТОЙ, ХТО НА ЁЙ ПРАЦУЕ»

На актуальныя пытанні чытачоў «Звязды» аб зямлі, прыватнай уласнасці на яе, рэфарміраванні калгасу і саўгасу адказвае старшыня Дзяржаўнага камітэта па зямельных рэсурсах, геадэзіі і картаграфіі Рэспублікі Беларусь

— Пра зямельную рэформу ў Беларусі сказана і напісана ў апошнія гады вельмі шмат. Якое становішча ў гэтай справе на сённяшні дзень?

— Зямельная рэформа з'яўляецца часткай эканамічнай рэформы, што праводзіцца ў рэспубліцы. Задача яе заключецца ў пераараміраванні зямель з мэтай стварэння ўмоў раўнапраўнага раз-віцця разнастайных формаў гаспа-дарства на зямлі, фарміравання ішматупадобнай эканомікі ў аграрным сектары і дасягненне на гэтай асно-ве стабільнага нарошчвання сель-скагаспадарчай вытворчасці.

Што мы зрабілі ў гэтым накірун-ку? Па-першае, далі ўсім жадаючым сельскай гаспадарчай часткі ўчаст-кі плошчай да аднаго гектара для выдзялення асабасці падсобных гаспа-дарак. Па-другое, забеспечылі ўсіх гараджан надзеламі для садоў-ніцтва і агародніцтва. Гэтая прабле-ма вельмі складанай была для г. Мінска, але і ў іншых гарадах і рэ-спубліцы. І зараз у садовых тавар-ствах вакол сталіцы нават ёсць са-вабодныя надзелы. А вярнем фермерскія гаспадаркі. Так, пры стварэнні і арганізацыі першых з іх былі прыкрытыя перакосы: спачатку раўняны ўлады, а потым кіраўнікі гаспадарак выступілі супраць фе-рмерства і, прама скажам, душылі яго пачынальнікаў-першапраходцаў. Але як бы там цыжкі ні было, пы-танне з выдзяленням для іх участ-каў (да гэтай справы падключыўся і наш камітэт) ужо ж вырашальнае ста-ноўіцца. Я ведаю адно: усе тых, хто хацее працаваць на зямлі, яе атры-мае. Больш таго, у іх створана на-лежащая база, ёсць тэхніка, пабуды-вы, — адным словам, ужо дзейніча-юць фермы. А вась тых, якія толькі бралі крыўды, каб іх пракурочыць у камарчынны матай, атрымаць ней-кі прыбытак, на зямлі, зразумела, не ўтрымаюцца. Гэта па-першае. Па-другое, аб'ёмы самі адмовіліся ад сваёй задумкі ці не прайшлі пе-раараміраванні.

— Скажыце, калі ласка, а што змянілася ў калектывным секта-ры?

— Тут, можна сказаць, амаль ні-чога не змянілася, і пытанне стаіць вельмі востра. Адно відавочна, што эканаміка многіх гэтых гаспадарак зааравалася ішч глыбей. Усім не выпадкова з'явіўся ўказ прэзідэнта аб неплацежаспадатных гаспадар-ках. І я лічу, што мы пакуль толькі гаворым аб рэфарміраванні гэтых калгасу і саўгасу, а на самай справе ніхто не ведае, як яго пра-водзіць, што рабіць з даведзенымі да рукі гаспадаркамі. Але гэтай праблемай у аснаноўным займаюцца Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання, яго інстытут эканомікі. А наша справа затым вырашаць пы-танне пераараміравання зямлі, на-дзялення яе нейкіх суб'ектаў гаспа-дарвання. Я, напрыклад, ведаю ра-ёны, у якіх часта неплацежаспа-датныя гаспадаркі, якія кожны ні давай срэдак, ужо роўна на ногі ўжо не паставіш, спрабуюць проста ... кан-чаткова разваліць ці, больш даклад-на, ліквідаваць. А чаму і не? Калі ў іх зямля — адзін пясок, то, магчы-ма, яе неэфэктыўна выкарыстоў-ваць для вырошчвання сельгаспра-дукцыі, а лепш засадзіць лесам. У той жа час лепшыя тугі зямлі для фермерства перадаць тым грама-дзянам, якія жадаюць іх узіць, вы-дзеліць тэхніку сельскагаспадар-ства стварэння камунальных гаспадарак.

Аднак усе гэта пакуль толькі меркаванне. Хач хваляе адно пы-танне — далейшы лёс зямель, і та-му мы трымаем пастаянную сувязь са старшынёй райвыканкамаў.

Георгій Іванавіч, на базе некаторых калгасу і саўгасу створаны нейкія фірмы, сельскагаспадарчыя прадпрыем-ствы, акцыянерныя таварыствы. Гэта ўсё ж новыя формы гаспа-дарвання на вёсках?

— Прыглысцце да іх яшчэ вы-творча-камарчынныя фірмы. Так, яны ёсць. Аднак такіх, якія стабіль-на працуюць, рэнтабелныя выдуча-е гэтыя гаспадаркі, пакуль яшчэ азні-кі. Ві, зразумела, ведаеце, што здарылася з акцыянерным тавар-ствам «Рассвет» Кіраўскага раё-на. Толькі тых гаспадаркі, у якіх асабасца прышлі талковыя кры-ніцы і якія азалілі гэты спадарожны вецер у свае вятры, азымлі, куды, у якім напрамку ім рухацца. Яны пачалі развіваць перапрацоўку. На-ват у той час заняліся сякой-такіх камарчыннай, стварылі нейкую больш-менш надзейную базу, таму і трымаюцца зараз на плаву. А тых калгасу і саўгасу, кіраўнікі якіх перш-за ўсё думалі пра себ, разгарнулі недаравальныя распродаж тэхнікі, іш-най калектывнай маёмасці, апыну-ліся ў ляжачым стане, і падняць на ногі іх, пэўна, не ўдасца някімі фін-ансавымі ін'екцыямі.

— А вась пенсінер з г. п. Іўе Іван Говар напісаў у рэдакцыю так: «Я лічу, што толькі прыват-ная ўласнасць на зямлю можа нас выратаваць, толькі рэфар-міраванне калгасу і саўгасу забяспечыць краіну ўсім сельскагаспадарчымі прадуктамі. Іш-шая справа, чаму марудна ідзе гэты працэс, мала дабраўшас-ці і прыхільнасці яго? Нарэшце, хто зацвікаўшы ў тым, каб блакіраваць, тармазіць рэфар-мы ў вёсках, трымаеца тых жа калгасу і саўгасу?»

— Я лічу, што прыватная ўла-снасць на зямлю не вырашыць ус-е гэтыя пытанні.

— Чаму?

— Бачу я прыватную ўласнасць на зямлю ў Германіі, Польшчы, Швейцарыі. Я разумею так: прыват-ная ўласнасць будзе эфектыўнай толькі тады, калі перадаць яе вы-творцы, таму, хто працуе на зямлі. Бачыце, гэтую ж Германію, там пра-цуюць, на зямлі не ўласнік, а арэн-даратар, якім перададлі гэтую зямлю ў ўласнік. І ён фермеру плаціць штогод арэнду пату. І я таксама спачатку быў за тое, каб пера-даць зямлю ва ўласнасць. Аднак ка-лі я паглядзеў, што ж на ёй працуе, абрабляе, прыходзіць да высновы, што яе трэба пакінуць ва ўласнасці дзяржавы. І някой яна здае жадаю-чым у арэнду, бо зямля — гэта агульнае нацыянальнае багацце, та-му ўсё насельніцтва ім павінна ка-рыстацца, атрымліваць арэнду пату, мець усе срэды, з не адзіг прыбытак. Гэта па-першае. Па-другое, на 1 студзеня сёлёгнаго года засталася ўсяго 2677 сельскія фермерскія гаспадаркі, а ішчэ спы-ні існаванне. Дарчы, у апошнія га-ды іх больш разваліваецца, чым ствараецца. Галоўная прычына — не толькі цыжжэ эканамічнае стано-вішча, але і тое, што няма каму ў вё-сках працаваць.

— Сапраўды, зараз у некато-рых вёсках засталіся ў аснаноўным адны старшынё і адзіночка люд-зі, пенсінеры. Да таго ж яны запалоўныя калі знікнуць кал-гасы і саўгасы, дык і якіх калгас-ма не прыжывуць. Хто ім дапа-можа?

— Усё яго так. У калектывнай гаспадарцы ўсё належыць рамон-тнай база, нейкая тэхніка, якія ара-цоўвае зямлю. А фермер адзін не можа нармальна працаваць на зямлі, карміць ужо рэспубліку. Та-му моцная калектывная гаспадар-ка трэба захаваць, усяляк іх падтры-мліваць.

— Усё ж, я пішуць нашы чы-тачы, рэфарміраванне калгасу і саўгасу трэба праводзіць.

— Зразумела трэба. Але тут нельга сачы, як кажуць, з-за плеча. Тым больш, што на рэфарматар-а трэба наводзіць парадка на зямлі, сапраўна і эфектыўна не выкарыстоў-ваць, каб сабраць важкі, багаты ўра-дак.

Нашым чытачам было б кі-кава ведаць, як ваш камітэт зма-гаецца за эфектыўнае выкары-станне зямельных рэсурсаў?

Іван ГОВАР, старшыня Дзяржаўнага камітэта па зямельных рэсурсах, геадэзіі і картаграфіі Рэспублікі Беларусь

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І добрае, і кепскае. Так што калгасам ці саў-гасам павінен кіраваць вялікі пра-фесіянал са светлым сумленнем, працавістым і павягай да людзей і зямлі, сельскагаспадарчай тэхні-і. Калі я памылюся, то прашу пра-бачэння. Усе бачаць і ведаюць, што нашы каровы даюць яшчэ мала ма-лаха, што карове не заўсёды ха-пае якасных кармоў, што ў кароў-нік няма чысціні і парадку. (Я не маю на ўвазе ўсе гаспадаркі). Бра-зільскі фермер у кінафільме «Ра-кавая спадчына» гаворыць, што ён ад кожнай каровы надойвае 20—30 літраў у суткі. Малако якаснае. Пра-дае яго спажывіцям без пасярэдніка, сам.

Другі фермер у тым жа фільме гаворыць, што ў яго не было і ня-ма падзяжжы жыццё. Чым не прык-лад да пераймання, асабліва калі ўлічыць, што ўся краіна глядзіць тую «Ракавую спадчыну»?

Ці заўсёды мы якасна апрацоў-ваем зямлю, выкарыстоўваем но-

— На мой погляд, ад кіраўніка сельскай гаспадаркі залежыць ка-лі не ўсё, то амаль усё. І

Што такое Аўцюкі?

Адтуль гумару вязуць цюкі

Херлуп Бідотруп, вядомы мастак-карыкатурыст, пісаў у правдое да сваёй кнігі малюнку: «Нашы, якія не можа смяяцца над сабой, — мёртвае нашы». Мы над сабой смяцца можам: над сваім беспарадным п'яствам, над халіва скалечанай мовай, што ўжо займала і сваю дакладную назву — «трасніца», над сваім ладам жыцця...

Гулі, забавкі, чорны, белы, і са-мых розных адзенняў — рознакаля-ры — гумар, з'едліва сатыра — усё гэта ў даволі вялікім аб'ёме пры-сутнічае на вачынах, што адбылося ў 1 красавіка ў памішанні тэатра юнга глядач у Мінску.

Надвор'е, трэба сказаць, так сабе выдалася, калі не сказаць дрэнна. Але — гэта пераконае ў ан-тымале нашага народа — наблілася поўная зпа. Акрамя паэтаў, пісьме-нікаў і журналістаў, што па роду сва-іх заняткаў нераўнадудна да трап-нага слоўца, завіталі сюды і проста людзі з вуліцы, якія пачулі пра рад-завы і нават высокага рангу чы-ноўнікаў, на існасць, яшчэ не паазба-лення пацуча гумару.

Для ўдзяў з усіх бакоў лепш мець добры і вясёлы народ. Вясёлыя люд-зі — стваральнікі, а злосныя — раз-буральнікі. Восі і прышоў уласнай персонай на гэце мэрарыства сам намеснік міністра культуры Ва-леры Гейроўці, пацвердзіўшы тым самым намер дзяржавы спрыць гу-мару і сатыры. Ну што ж, пахвём пабачым.

На халі, сёлага летам у Аўцюках не мяркуюць правядзенне вялікага свята, вырашана ладзіць яго праз год. Таму «выпусціць пра» выраш-ла 1 красавіка ўся гумароздольная частка насельніцтва беларускай ста-ліцы, жыхары Вялікіх і Малых Аўцю-коў, які, нягледзячы на тое, што пра-цуюць тыдзень — з імгата іранулі ў Мінску.

Найпопулярныя вітаміны — аўцюко-скія жагчыны, — гэта ўжо з на-роднага. Але яно, падобна, і на самай справе так. Удзельніцы мастацкай самадзейнасці Калініцкага дома культуры прадставілі на сцэне інтэр-медыю, Сюжэк прасценік. Месяд для «беліска» (своесааблівае інтэр-прэзента рускага слова «обеліск»), які павінен быць узведзены ў Аўцю-ках з нагоды жыццёвай тут 100-ра-чыннага беларускага гумару, асо-ва мясцовы п'янтос, якога падкормі-ваюць і падпояваюць спадглівае аўцюкоўцы. А гоняга жонка, у якой п'яцёра нежанатых сыноў, усё «раз-біраеца» са сваёй суседкай, у якой адна дачка, што ўжо п'яць разоў за-мужам. Адна хваліцца адной, што ў гародчыку ў ёй басейн. А басейн той — яміна з брунавай дахай. «Монстра аўцюкоўска» — так называе Манька суседку Галю. Смяюцца да сляз, калі бачыць усё гэтыя прымышлі аўцю-вак, што так трагна малюць наро-дны характар. Але сме гэткі сапраў-ды праз слёзы. Бо ў тых Аўцюках, як і ў іншых беларускіх вёсках, так цяж-ка жыццёва сям'ямі і сям'ямі. А «аўцюкоўскія монстры» — вечныя працуючыя, якія ў сваім выском мікрамасе могуць знаходзіць пры-гажосць і гармонію.

Вядучыя вачыны, народны ар-тыст Беларусі Міхас Пятроў і дыр-эктар тэатра юнга глядача Юрась Бу-та, дарочы паспрабавалі пагуль-ва з публікай. І то аказалася: Публіка хацела, але не ўмела. Нямат знай-шлося людзей, якія вядоўчы прыпы-ці, могуць песь, танцаваць і вяселі-ца, як дзеці. Развучыліся.

На рызку сваю выйшаў на сцэ-ну вядомы паэт Генадзь Бураўкін. З ягонай насойкай фокус у вядучага не ўдалося — засталася ў сярэдзіне дзір-ковы. Памятнай дзірка пра тое, што трэ-ба ставіцца да жонкі і непрыемнас-ці з гудэрам. Але няпошліва Ге-надзь Бураўкін агучыў на вачынах свой новы верш, прысвечаны аўцю-коўскай ідэі.

Шмат і вядзіў я і крочыў
У аб'езд і націпкі.
І шчавілы, што аднойчы
Завітаў у Аўцюкі.
Там прасторыя паветкі
І пагонія дзянкі,
Гаманіліва кабёкі
І вясёлыя дзянкі.
Там ішодня на вострым спойцы
Транжыра калічкі.
Аўцюкоў, аўцюкоўцы
І малыя аўцюкі,
А бывае, неспадзяўкі
Узрушваю Аўцюкі
І салёныя прыпеўкі,
І цяжкія маючкі.
Там і ты наперагоні
Панясеш да цётка вершкі,
Як малойкай самагоні
З «мільніковай» гліныш.
Пахавіш у хатняй здобы
Або сваёжкі акінуў
Канчаткова дастадоўчы
Стане нораў Аўцюкоў.
Адпачыне далікатсы,
Што праспаўлены даўно —
І былі з самай Аўцюкі,
І ак з Габрава віно.
І калі хлупіць на басуду
Да генсекаў ці царкоў, —
Я нікды не паду
З дэстаўляцы Аўцюкоў.
Не пададзям перамоўцы,
І ў жыцця на віражы
Запінуся ў Аўцюкоўцы,
Або ніколі не тужыць.
Бо не я адны пакудаў
Лозунг правільны такі:
Хай жыве народны гумар!
Хай дукіроў Аўцюкі!
Сапраўды, гумар жыў, гумар жыў,
Гумар будзе жыць. І калі ўжо і вар-та, што культываваць у нашым гра-мадстве, то гэта жары здаровы на-родны гумар. Гэта больш удзяная справа, чым укладанне грошай у по-позарак як аўчынага, так і замежнага паходжання.

Ужо пасля вачыны, на якой вы-ступілі судыёны мастацкай калекты-вы — «Прымакі» з Віцебска і «Бала-муть» з Мінскага ўніверсітэта куль-туры, прыгадалі, што быць жа ў нас свой гэты сатыр і гумару «Хрыс-тафор», які чамусьці інарэ аўцюко-скія захадзі, а мог бы, дарочы, уне-сі сваю лепш у стварэнне іміджа «Бе-ларускага Габрава».

Тацяна АНТОНАВА.
НА ЗДЫМКАХ: на сцэне аўцюкоў-ская «дзіялогія», аўцюкоўскі напой «Легенда» прышоўся дастадоўчы газямі свята.
Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

ААТ СФ «Майскі» паведамляе, што чарговы сход акцыянераў адбудзецца 23 красавіка 1998 года ў 14 гадзін па адрасу: г. Мінск, вул. Смалячкова, 19.

БАЛАНС Акцыйнага камерскага банка «Джэм-банк» местааходжэнне: г. Мінск, ул. Сурганава, 28 на 1 января 1998 года		млн. руб.	
АКТИВ	ПАССИВ		
Наименование статей	Сумма	Наименование статей	Сумма
1. Денежные средства и драгоценные металлы	4027,6	1. Средства банков на корреспондентских счетах	106095,1
2. Средства на корреспондентских счетах в банках	157943,2	2. Кредиты и депозиты банков (включая НБ Республики Беларусь)	49556,5
3. Обязательные резервы	8645,7	3. Средства клиентов	64165,4
4. Кредиты и депозиты банкам	12950,0	4. Долговые обязательства банков	800,0
из них:		5. Прочие пассивы	11065,6
5. Кредиты клиентам	10607,5	6. Капитал и резервы:	
из них:		- уставный капитал	39409,3
6. Прочие пассивы	3320,2	- фонды банка	2350,9
7. Долгосрочные финансовые вложения, инвестиции	49,5	- фонд переоценки	3448,4
8. Основные средства и нематериальные активы (за минусом износа)	7224,2	- нераспределенная прибыль (убыток)	384,2
9. Прочие активы	11,5	- прочие	384,2
Всего активов	272085,4	Всего пассивов	272085,4

ОТЧЕТ о прибылях и убытках Акционерного коммерческого банка «Джэм-банк» местааходжэнне: г. Мінск, ул. Сурганава, 28 на 1 января 1998 года		млн. руб.	
ДОХОДЫ БАНКА	РАСХОДЫ БАНКА		
Наименование статей	Сумма	Наименование статей	Сумма
1. Процентные доходы	25657,4	1. Процентные расходы	21238,3
2. Комиссионные доходы	23226,9	2. Комиссионные расходы	1370,7
3. Прочие банковские доходы	126873,6	3. Прочие банковские расходы (потери)	126997,2
4. Уменьшение резервов, поступлений по ранее списанным долгам	51,0	4. Отчисления в резервы	2168,2
5. Непредвиденные доходы	321,5	5. Непредвиденные потери	23809,0
6. Прочие доходы	321,5	6. Прочие расходы	23809,0
7. Прочие операционные	321,5	7. Прочие операционные	23809,0
Всего доходов	176130,4	Всего расходов	175583,5
Прибыль банка	546,9		

Баланс подтвержден ЗАО «Аудитбанк»

ЖАРТУЙ — І НЕ ПРАЙГРАЕШ

ЗАСТАВАЙЦЕСЯ З НАМІ.

І МЫ БУДЗЕМ З ВАМІ

Не чакалі. Не чакалі, што наш першакрасавіцкі конкурс выкліка такую цікавасць! І галоўнае: мы з вамі, шановныя чытачы, малі магчы-маасць пагаварыць пра нашу газету.

...Патэлефанаваў Іван Герасіко са Слудка: — Вашы прапановы? — Ды няма прапановы. Проста ведаеце...

І цытуе свае вершаваныя радкі: «Звязда», ты мая газета! Я люблю цябе заўсёды: і змай, і летам!

І такіх прыкладаў водгукаў на-конці газеты было мноства. Дзякуй вялікаму Прыемна ўраіла, што тэле-фонавалі і старшы і малыя не толь-кі з Мінска, але і з раённых гара-доў, з вёсак. Прапановы і пажадан-ныя хапала. Уладзімір Лясун з вё-скі Каменны Барок Бярэзінскага ра-ёна прасіў перадаць асабістую па-дзяку за матэрыялы Валянціну Жданко. Даўня падпісчыца і ўдзельніца імяцілі «звяздоўскіх» конкурсах з Пастаў Ніна Захарэвіч хвалілася за рубрыку «На пры-эбе ў Алёны» — чаму даўно не дру-куем, мо, барані Божа, адмовіліся ад не? Ці больш не дасягоўце лі-стоў нашай Алёны Ляўковіч? Не ха-лоўскае, пакуль у нас ёсць такія прыхільныя, як вы, гэта рубрыка бу-дзе існаваць і далей. Аля Штайн з пасёлка Гардзеве Нясвіжскага ра-ёна папрасіла змяшчаць больш ма-тэрыялаў гістарычнай тэматыкі. А яшчэ — дзякавала за тое, што дру-куем тэксты песьні і ноты да іх. Міначны Тамары Шамановіч вель-мі падабаецца рубрыка «777». Я яшчэ з задавальненнем чытае пра роз-ныя незвычайныя прыродныя з'я-вы. А яшчэ Сяргей Дзюка з Бары-савы краў пакрытыкаваць нас, ма-ўляў, мала ўдзяляем увагі прабле-мам эканамікі, моладзі. Лычым, за-ўвага спрымаеце, будзем вы-праўляцца. Ірына Каліч папрасіла да сябе — напісаць пра п'яніста-ла-гера «Зубраня». Абавязкова прые-маем. «Чаму не пішаце аб прыс-ядзільных участках, які шчыруе на іх чалавек, які жыве з іх», — запыта-лася другая чытачка — Марыя Ру-сак з вёскі Бервішчы Уздзенскага раёна. Адказ з нас ікраз накіроў-ваць у камандзіроўку, таму тут жа паабяцаў, што абавязкова зойме-цца гэтым пытаннем, які кажуць, на месцы. Сачыце за газетай, Асабі-стую падзяку мы хацелі б выказаць нашым кінём сабрам, якія такса-ма прынілі ўдзел у конкурсе і вы-казалі свае прапановы: вучню 10-класа Дзімітры Гаруцу са Стаў-бучоўскага раёна, дзевятніцкасы Сяргею Жукаву з Мядзель, васьмі-класніку Валіку Грацкому з Міраў, васьмікласніку Паўлу Яўсёвічу з вёскі Рагачына Стаўбучоўскага ра-ёна і іншым. Усім ім падабаецца

«Смехатэрапія» (дзякуй яе вядуча-му Алесю Сімаку), але не прапю-каюць хлопцы і падлічныя навіны, цікавыя эканамікай. Валік Грэці паведаміў, што «Звязду» вылісае маці, але ён таксама любіць яе чы-таць: навіны, курсы валют.

Ну а цярпелася аб самім кон-курсе. Усяго нам патэлефанавала дакладна 70 чалавек (атрымалася сапраўдна «прамая лінія»). Зараз мы падводзім вынікі першага тура. Другі тур адбудзецца да тых, хто даслаў адказы псымава (толькі да 2 красавіка ўключна — гэта будзе вызначана па паштоваму штымпю-лю). Дык вясце, усяго ў нумары «Звязды» за 1 красавіка былі зме-шаны тры жартоўныя інфармацыі, пададзеныя цалкам у сур'ёзнай форме. Гэта: «МОНІКА ЛЕВІНСКІ» — ДЗЯЦЬЧЫНА З БЕЛАРУСІ?», «ПАЗВАНИ МНЕ НА... ТАКСА-ФОН» і «НА «КРЫЛЬЦАХ» ПЕРА-МОГІ». Абсалютнымі пераможца-мі (яны назвалі толькі тры варыян-ты ўсе — правільныя) сталі шасць чалавек. Гэта Наталія Юшчык, Кан-станцін Невідомскі, Тамара Шыма-новіч з Мінска, Алена Шыркуна з вёскі Казіўшча Асіповіцкага раёна, Алёна Барадзіна з Баранавічаў і Ула-дзімір Лясун з вёскі Каменны Барок Бярэзінскага раёна. Першым з намі звязаліся і назаўва правільныя ад-казы Канстанцін Невідомскі. Ён атрымлі-вае ад «Звязды» настольную літму. А-статнія пяці пераможцаў атрымалі ад рэдакцыі бясплатную падпіску на «Звязду» на тры квартал.

За адзін крок да перамогі (на-зваваліся толькі два варыянты, і я адбывае правільныя) былі Аляксей Фурман (Пінск), Алена Кавалёва, Раман Карповіч, Кацярына Прака-повіч (Мінск), Алёна Сімак (в. Це-савы Салігорскага раёна), Валік Грэці (Міраў), Сяргей Жукаў (Мяд-зель), Міхал Лажко (Слонім).

Усім — вялікі дзякуй за ўдзел у конкурсе і цёплыя словы ў адрас газеты. І не засмучайцеся, рэдак-цыя мае намер прадужыць наш эксперымент і звязцца з многімі нашымі чытачкамі. З гэтай мэта-ў — пакуль не скажам, някой гэта бу-дзе яшчэ адным сюрыпрызам.

А скончыць хацелася б словамі новай падпісчыцы з вёскі Брашэві-чы Драгачынскага раёна Ніна Гры-цуй. Ніна Лукініна выліса «Звяз-ду» першым у першакрасавіцкі нумар нашым кінём сабрам, які такса-ма прынілі ўдзел у конкурсе і вы-казалі свае прапановы: вучню 10-класа Дзімітры Гаруцу са Стаў-бучоўскага раёна, дзевятніцкасы Сяргею Жукаву з Мядзель, васьмі-класніку Валіку Грацкому з Міраў, васьмікласніку Паўлу Яўсёвічу з вёскі Рагачына Стаўбучоўскага ра-ёна і іншым. Усім ім падабаецца

Жартавалі і гаварылі аб сур'ёзным Сяргей РАСОЛКА і Міхал ТАЛОЧКА.

БЕЛАРУСІЯ ПРАФСАЮЗЫ ПАДТРЫМЛІВАЮЦА

РАСІЯН, АЛЕ ПАКУЛЬ НЕ ДАЛУЧАЮЦА

Наступны тыдзень у Расіі зноў абірае быць «гарачым». Нягледзячы на індэўную змену ўрада, мінскае аб'яднанне прафсаюзаў пра-пануе ўдзельнікам маюць намер прасіць 9 красавіка шэраг масавых акцый пратэсту з патрабаваннем пазбавіць сацыялістычнае права, а таксама не дапусціць масавых звальненняў у краіне.

Тым часам дзімні Федэрацыя прафсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб далучэнні да акцый расійскіх пра-фсаюзаў Беларусі прыняла адпа-ведную заяву, у якой падтрымала ўсе патрабаванні расійскіх калег. Што да сітуацыі непасрэдна ў нашай краіне, то яна, паводле апошніх да-кументаў ЦК ФПБ, таксама (асабліва калі мець на ўвазе рост цэн і даўгоў па зарплатах) набліжаецца да крытыч-най, таму ў бліжэйшым часе дзеяні-ні беларускіх прафсаюзаў стануць

Болыі актыўнымі. Акрашчэ, гаворка не аб

